

НЕЕМИЯ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

ГЛАВА 1

Историята на Неемия, Ахалиевия Син. В месец Хаслев, в двадесетата година, когато бях в столицата Суса,

² един от братята ми, Ананий, дойде от Юда, той и някои други: и попитах ги за избавените юдеи оцелели от плена, и за Ерусалим.

³ И те ми рекоха: Останалите, които оцеляха от плена в тамошната област, са в голямо тегло и укор; и стената на Ерусалим е съборена, и портите му са изгорени с огън.

⁴ А когато чух тия думи, седнах та плаках, и тъжах няколко дни; и постих и се молих пред небесния Бог, казвайки:

⁵ Моля Ти се, Господи, Боже небесни, велики и страшни Боже, Който пазиш завет и милост към тия, които Те любят и изпълняват Твоите заповеди,

⁶ дано бъде сега ухото Ти внимателно, и очите Ти отворени, за да слушаш, молитвата на Твоя слуга, която принасям сега пред Тебе ден и нощ за Твоите слуги израилтяните, и като изповядвам греховете на израилтяните, с които сме Ти съгрешили. И аз и бащиният ми дом сме съгрешили;

⁷ много се развратихме пред Тебе, и не опазихме заповедите, повеленията и съдбите, които Ти даде на слугата Си Моисея.

⁸ Спомни си, моля Ти се, словото, което си заповядал на слугата Си Моисея като си рекъл: Ако престъпите, Аз ще ви разпръсна между племената;

⁹ но ако се обърнете към Мене, и пазите заповедите Ми и ги вършите, то даже ако има от вас изхвърлени до краищата на небесата, и от там ще ги събера, и ще ги доведе на мястото, което избрах за да настаня там името Си.

¹⁰ А тия са Твои слуги и Твои люде, които си избавил с голямата Си сила и с мощната Си ръка.

¹¹ Моля Ти се, Господи, да бъде ухото Ти внимателно към молитвата на слугата Ти, и към молитвите на слугите Ти, които обичат да се боят от името Ти; и направи да благоуспее, моля Ти се, слугата Ти днес, и дай му да намери милост пред тоя човек. (Защото аз бях виночерпец на царя).

ГЛАВА 2

Ав месец Нисан, в двадесетата година на цар Артаксеркса, като имаше вино пред него, аз взех виното та го дадох на царя. И като не бях изглеждал по-напред посърнал пред него,

- ² затова царят ми рече: Защо е посърнало лицето ти, като не си болен? това не е друго освен скръб на сърцето. Тогава се уплаших твърде много.
- ³ И рекох на царя: Да живее царят до века! как да не е посърнало лицето ми, когато градът, мястото на гробищата на бащите ми, е запустял, и портите му изгорени с огън.
- ⁴ Тогава царят ми каза: За какво правиш прошение? И помолих се на небесния Бог;
- ⁵ после рекох на царя: Ако е угодно на царя, и ако слугата ти е придобил твоето благоволение, изпрати ме в Юда, в града на гробищата на бащите ми, за да го съградя.
- ⁶ Царят пак ми рече (като седеше при него и царицата): Колко време ще се продължи пътешествието ти? и кога ще се върнеш? И угодно биде на царя да ме изпрати, като му определих срок.
- ⁷ Рекох още на царя: Ако е угодно на царя, нека ми се дадат писма до областните управители отвъд реката, за да ме препращат докле стигна в Юда,
- ⁸ и писмо до пазителя на царското бранище Асаф, за да ми даде дървета да направя греди за вратите на крепостта при дома, и за градската стена, и за къщата, в която ще се настаня. И царят ми разреши всичко, понеже добрата ръка на моя Бог беше над мене.
- ⁹ И тъй, дойдох при областните управители отвъд реката та им дадох царските писма. (А царят бе пратил с мене военачалници и конници).
- ¹⁰ А когато аронецът Санавалат и слугата Товия, амонецът, чуха това, оскърбиха се твърде много за дето е дошъл човек да се застъпи за доброто на израилтяните.
- ¹¹ Така дойдох в Ерусалим и седях там три дни.
- ¹² Тогава станах през нощта, аз и неколцина други с мене, без да явя някому що беше турил моят Бог в сърцето ми да направя за Ерусалим; и друг добитък нямаше с мене освен добитъкът, на който яздох.
- ¹³ Излязох нощем през портата на долината та дойдох срещу извора на смока и до портата на бунището, та прегледах ерусалимските стени, как бяха съборени, и портите им изгорени с огън.
- ¹⁴ Сетне минах към портата на извора и към царския водоем; но нямаше място от гдето да мине добитъкът, който бе под мене.
- ¹⁵ Тогава възлязох нощем край потока та прегледах стената; после, като се обърнах, влязох през портата на долината та се върнах.
- ¹⁶ А по-видните мъже не знаеха где ходих или що сторих; и до тогава не бях явил това ни на юдеите, ни на свещениците, ни на благородните, ни на по-видните мъже, ни на другите, които вършеха работата.
- ¹⁷ Тогава им рекох: Вие виждате бедствието, в което се намираме, как Ерусалим е опустошен и портите му са изгорени с огън; елате, да съградим стената на Ерусалим, за да не бъдем вече за укор.
- ¹⁸ И разправих им как ръката на моя Бог беше добра над мене, още и за думите, които царят ми беше казал. И те рекоха: Да станем и да градим. Така засилиха ръцете си за добрата работа.
- ¹⁹ А аронецът Санавалат и слугата Товия, амонецът и арабинът Гисам, когато чуха това, присмяха ни се, презряха ни и думаха: Що е това, което правите? искате да се подигнете против царя ли?

²⁰ А аз като им отговорих, рекох им: Небесният Бог, Той ще ни направи да благоуспеем; затова ние, слугите Му, ще станем и ще градим. Вие, обаче, нямате дял, нито право, нито спомен в Ерусалим.

ГЛАВА 3

Тогава първосвещеник Елиасив и братята му свещениците станаха та съградиха овчата порта; те я осветиха и поставиха вратите ѝ, дори до кулата Мея я осветиха, до кулата Ананеил.

² И до него градяха ерихонските мъже. И до тях градеше Закхур, Имриевият син.

³ А рибната порта съградиха Сенаевите синове, които, като положиха гредите ѝ, поставиха и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостове ѝ.

⁴ До тях поправяше Меримот, син на Урия, Акосовият син. До него поправяше Месулам, син на Варахия, Месизавеиловият син. До него поправяше Садок, Ваанаевият син.

⁵ И до него поправяха текойците; но големците им не се впрегнаха в делото на своя Господ.

⁶ И старата порта поправиха Иодай, Фасеевият син и Месулам, Весодиевият син, които, като положиха гредите ѝ, поставиха и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостове ѝ.

⁷ До тях гаваонецът Мелатия и меронотецът Ядон, мъже от Гаваон и от Масфа, поправяха до седалището на областния управител отсам реката.

⁸ До тях поправяше Озиил, Арахиевият син, един от златарите. До него поправяше Анания, един от аптекарите; и те укрепиха Ерусалим до широката стена.

⁹ До него поправяше Рафаия, Оровият син, началник на половината от Ерусалимския окръг.

¹⁰ До тях поправяше, срещу къщата си, Едаия, Арумафовият син. До него поправяше Хатус, Асаваниевият син.

¹¹ А Мелхия, Харимовият син, и Асув, Фаат-моавовият син, поправяха друга част и кулата на пещите.

¹² И до тях поправяше, заедно с дъщерите си, Селум, Алоисовият син, началник на половината от Ерусалимския окръг.

¹³ Портата на долината поправиха Анун и жителите на Заноя, които, като я съградиха, поставиха и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостове ѝ; поправиха и хиляда лакти от стената до портата на буницето.

¹⁴ А портата на буницето поправи Мелхия, Рихавовият син, началник на Вет-акаремския окръг; и той, като я съгради, постави и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостове ѝ.

¹⁵ А портата на извора поправи Селун, Холозеевият син, началник на Масафския окръг, който като я съгради и покри, постави и вратите ѝ, ключалките ѝ и лостове ѝ; поправи и стената на силоамския водоем при царската градина, дори до стъпалата, които слизат от Давидовия град.

¹⁶ След него поправяше Неемия Аззуковият син, началник на половината от Вет-сурския окръг, до мястото срещу Давидовите гробища, и до направения водоем, и до къщата на силните мъже.

¹⁷ След него поправяха левитите, начело с Реума, Ваниевият син. До него поправяше Асавия, началник на половината от Кеилския окръг, за своя окръг.

- ¹⁸ След него поправяха братята им, начело с Вавая, Инададовият син, началник на другата половина от Кеилския окръг.
- ¹⁹ До него, Есер, Исусовият син, началник на Масфа, поправяше друга част, срещу нагорнището към оръжейницата при ъгъла на стената.
- ²⁰ След него Варух, Заваевият син, поправяше ревностно друга част, от ъгъла до вратата на къщата на първосвещеник Елиасива.
- ²¹ След него, Меримот, син на Урия, Акосовия син, поправяше друга част, от вратата на Елиасивовата къща до края на Елиасивовата къща.
- ²² След него поправяха свещениците, които живееха в тая околност.
- ²³ След тях поправяха Вениамин и Асув срещу къщата си. След тях поправяше Азария, син на Маасия, Ананиевият син, при къщата си.
- ²⁴ След него, Вануй, Инададовият син, поправяше друга част, от къщата на Азария до къта, дори до ъгъла на стената.
- ²⁵ Фалал Узаевият син поправяше срещу ъгъла и кулата, която се издава от горната царска къща, която бе при двора на стражата; и след него поправяше Фадаия, Фаросовият син.
- ²⁶ (А нетинимите живееха в Офил до мястото срещу портата на водата на изток, и до издадената кула).
- ²⁷ След него текойците поправяха друга част срещу голямата издадена кула и до стената на Офил.
- ²⁸ Над конската порта поправяха свещениците, всеки срещу къщата си.
- ²⁹ След тях поправяше Садок, Емировият син, срещу къщата си. След него поправяше вратарят на източната порта Семаия, Сеханиевият син.
- ³⁰ След него, Анания, Селемиевият син и Анун, шестият син на Салафа, поправяха друга част. След тях поправяше Месулам, Варахиевият син, срещу стаята си.
- ³¹ След него поправяше Мелхия, син на златаря, до къщата на нетинимите и на търговците, срещу вратата на Мифкада и до нагорнището при ъгъла.
- ³² А между нагорнището, при ъгъла и овчата порта, поправяха златарите и търговците.

ГЛАВА 4

А Санавалат, когато чу, че ние сме градили стената, разгневи се, много възнегодува, и присмя се на юдеите.

- ² И говори пред братята си и пред самарийската войска, казвайки: Що правят тия окаяни юдеи? ще се закрепят ли? ще жертвуват ли? ще свършат ли в един ден? ще съживят ли камъните от купищата пръст, като са изгорели?
- ³ А амонецът Товия, който бе при него, рече: Даже това що градят, лисица ако се покачи по него, ще събори каменната им стена.
- ⁴ Чуй, Боже наш, защото сме презрени, обърни укора им върху собствените им глави, и предай ги на разграбване в земя гдето ще са пленници.
- ⁵ Не покривай беззаконието им, и грехът им да се не изличи пред Тебе; защото Те разгневиха пред градящите.
- ⁶ Така съградихме стената; и стената се свърза цяла до половината от височината си; защото хората имаха присърце работата.
- ⁷ Но когато Санавалат, Товия, арабите, амонците и азотците чува, че поправянето на

ерусалимските стени напредвало, и че проломите почнали да се затварят, разгневиха се много;

⁸ и всичките заедно се сговориха да дойдат и да воюват против Ерусалим и да му напакостят.

⁹ А ние се помолихме на своя Бог, и поставихме стражи да пазят против тях денем и нощем, понеже се бояхме от тях.

¹⁰ Но Юда рече: Силата на бременосците вече ослабна, а пръстта е много; ние не можем да градим стената.

¹¹ А неприятелите ни рекоха: Няма да усетят, нито да видят докле дойдем всред тях, та ги избием и спрем работата.

¹² И като дойдоха юдеите, които живееха при тях, рекоха ни десет пъти: Към която страна и да се обърнете, от там ще дойдат върху нас.

¹³ Затова поставих зад по-ниските места в стената, зад по-изложените места - поставих люде по семействата им с мечовете им, с копията им и с лъковете им.

¹⁴ И като разгледах, станах та рекох на благородните, на по-първите човеци и на другите люде: Не се бойте от тях; помнете великия и страшния Господ, и бийте се за братята си, за синовете си и дъщерите си, за жените си и за домовете си.

¹⁵ А когато неприятелите ни чува, че намерението им било известно нам, и че Бог осуетил проекта им, ние всинца се върнахме на стената, всеки на работата си.

¹⁶ И от това време нататък, половината от слугуващите ми бяха на работата, а половината от тях държаха копията, щитчетата, лъковете и броните; и началниците насърчаваха {Еврейски: Бяха зад.} целия Юдов дом.

¹⁷ Всеки един от ония, които градяха стената, и които носеха товарите, и които товареха, работеше работата с едната си ръка, а с другата държеше оръжието;

¹⁸ и всеки от зидарите имаше меч си опасан на кръста си и така градеше. А тоя, който свиреше с тръбата беше до мене.

¹⁹ И рекох на благородните, на по-първите човеци и на другите люде: Работата е по-голяма и обширна, а ние сме пръснати по стената далеч един от други;

²⁰ затова, гдето чуете гласа на тръбата, там се стичайте при нас; нашият Бог ще воюва за нас.

²¹ Така карахме работата; половината от тях държаха копията от зазоряването до появяването на звездите.

²² И в същото време казах на люде: Всеки със слугата си нека ношува всред Ерусалим, за да ни бъдат стражи нощем, а да работят денем.

²³ И тъй, нито аз, нито братята ми, нито слугите ми, нито мъжете от стражата, които ме следваха, - никой от нас не събличаше дрехите си; всеки държеше оръжието си даже, когато отиваше на водата да се мие.

ГЛАВА 5

По това време се дигна голям вик от люде и от жените им против братята им юдеите.

² Защото имаше едни, които казваха: Ние, синовете ни и дъщерите ни сме мнозина; затова, нека ни се даде жито та да ядем и да живеем.

³ А и други имаше, които казваха: Ние заложихме нивите си, лозята си и къщите си, за да вземем жито, по причина на глада.

⁴ Имаше пък още други, които казваха: Срещу нивите и срещу лозята си ние заехме пари за царските данъци.

⁵ Но пак нашите тела са като телата на братята ни, нашите чада като техните чада; и, ето, ние ще трябва да даваме синовете си и дъщерите си на работа като роби, и някои от дъщерите ни са вече заведени в робство; нито е в силата ни да правим друго яче, защото други имат нивите и лозята ни.

⁶ И оскърбих се твърде много, като чух вика им и тия думи.

⁷ Тогава, като размислих в себе си, изобличих благородните и по-първите човеци, като им рекох: Вие вземате лихва всеки от брата си. И свиках против тях голямо събрание, та им рекох:

⁸ Ние според силата си изкупихме братята си юдеите, които бяха продадени на народите; а сами вие ще продадете ли братята си? трябва ли да се продадат нам? А те мълчаха и не намериха какво да отговорят.

⁹ Пак рекох: Не е добро това, което правите. Не трябва ли да ходите в страха на нашия Бог, за да не ни укоряват езичниците, нашите неприятели?

¹⁰ Също и аз - братята ми и слугите ми - сме им заели пари и жито под лихва, но нека оставим, моля, това лихвоимство.

¹¹ Върнете им, прочее, още днес, нивите им, лозята им, маслините им и къщите им, тоже стотната част от парите, от житото, от виното и от дървеното масло, които изисквате от тях.

¹² Тогава рекоха: Ще ги повърнем и нищо не ще искаме от тях; както казваш, така ще направим. Тогава повиках свещениците, чрез които ги заклех, че ще направят според това обещание.

¹³ Отърсих още и пазухата си, и рекох: Така да отърси Бог от къщата му и от труда му всеки, който не би изпълнил това обещание; да! така да бъде отърсен и изпразнен. И цялото събрание рече: Амин! и прославиха Господа. И людете постъпиха според това обещание.

¹⁴ А от времето, когато бях назначен за областен управител над тях в Юдовата земя, от двадесетата година до тридесет и втората година на цар Артаксеркса, дванадесет години, аз и братята ми не сме вземали заплатата {Еврейски: Яли хляба,} на областен управител.

¹⁵ А по-раншните областни управители, които бяха преди мене, бяха товар на людете, и, освен четиридесет сикли сребро, вземаха от тях хляб и вино; при това, и слугите им господаруваха над людете. Но аз не правех така, понеже се боях от Бога.

¹⁶ Още и залягах върху работата на тая стена, и нива не купихме; и всичките ми слуги бяха събрани там за тая работа.

¹⁷ При това, на трапезата ми имаше сто и петдесет мъже от юдеите и по-видните човеци, освен ония, които идеха при нас от околните нам народи.

¹⁸ А това що се готвеше за мене всеки ден бе едно говедо и шест отборни овци; и птици се готвеха за мене, а веднъж в десет дни имахме изобилно вино от всякакъв вид; а при всичко това аз не поисках заплатата на областен управител, защото робството тежеше силно върху тия люде.

¹⁹ Помни ме, Боже мой, за добро поради всичко, което съм сторил за тия люде.

ГЛАВА 6

А Санавалат, Товия, арабинът Гисам, и останалите от неприятелите ни, като чуха, че съм бил заградил стената, и че не останало вече пролом в нея, ако и да не бях поставил врати на портите до онова време,

² Санавалат и Гисам пратиха до мене да кажат: Дойди, нека се срещнем в едно от селата на Оновото поле. Но те възнамеряваха да ми сторят зло.

³ И пратих им човеци да кажат: Голяма работа върша, и не мога да сляза; защо да се спира работата като я оставя и сляза при вас?

⁴ И прашаха до мене четири пъти по същия начин; но аз им отговарях все така.

⁵ Тогава за пети път Санавалат прати слугата си до мене по същия начин с отворено писмо в ръката му,

⁶ в което бе писано: Слух се носи между народите, пък и Гисам казва, че ти и юдеите мислите да се подигнете, за която причина ти и градиш стената; и, според тия думи, ти искаш да им станеш цар.

⁷ Назначил си още и пророци да разгласяват за тебе в Ерусалим, като казват: Цар има в Юда. И сега ще се извести на царя според тия думи. Дойди сега, прочее, и нека се съветваме заедно.

⁸ Тогава пратих до него човеци да кажат: Няма такова нещо каквото ти казваш; но ти ги измислюваш от себе си.

⁹ Защото те всички искаха да ни плашат, казвайки: Ръцете им ще ослабнат от работата, та няма да се свърши. А сега, о Боже, подкрепи Ти ръцете ми.

¹⁰ Тогава аз отидох в къщата на Семаия син на Делаия, Метавеиловия син, който бе затворен; и той ми каза: Нека се срещнем в Божия дом, всред храма, и нека затворим вратите на храма; защото тия идат да те убият, да! тая нощ ще дойдат да те убият.

¹¹ Но аз казах: Човек като мене бива ли да бяга? и кой човек като мене би влязъл в храма за да избави живота си? Не ща да вляза.

¹² И познах, че, ето, Бог не бе го пратил; но той от себе си произнесе това пророчество против мене, и Товия и Санавалат бяха го подкупили.

¹³ С тая цел бе подкупен, да се уплаша та да направя така, и да съгреша, и те да имат причина, да злословят, за да ме укорят.

¹⁴ Спомни си, Боже мой, за Товия и Санавалата според тия техни дела, още и за пророчицата Ноадия и за другите пророци, които искаха да ме плашат.

¹⁵ Така се свърши стената на двадесет и петия ден от месец Елул, за петдесет и два дни.

¹⁶ И когато чуха това всичките ни неприятели, тогава всичките езичници около нас се уплашиха, и много се снишиха пред своите очи, защото познаха, че това дело стана от нашия Бог.

¹⁷ При това, в ония дни Юдовите благородни прашаха често писма до Товия, и писма от Товия дохождаха до тях.

¹⁸ Защото в Юда имаше мнозина, които се бяха заклели да му бъдат привързани, понеже бе зет на Сехания Араховия син, и син му Иоанан бе взел за жена дъщерята на Месулама Варахивия син.

¹⁹ Още и приказваха пред мене за неговите благодеяния, а моите думи носеха нему. И Товия прашаше писма, за да ме уплаши.

А като се съгради стената и поставих вратите, и определиха се вратарите, певците и левитите,

² предадох Ерусалим под грижата на брата си Анания и на началника на крепостта Анания; защото беше верен човек и боеше се от Бога повече от мнозина.

³ И рекох им: Да се не отварят ерусалимските порти преди да припече слънцето; и вратите да остават заключени и залостени до тогаз, до когато не стоят стражите да пазят при тях; и поставете стражи из ерусалимските жители, всеки на стражата си, всеки срещу къщата си.

⁴ А градът бе широк и голям, и хората в него малцина, и нямаше къщи построени.

⁵ И моят Бог тури в сърцето ми да събера благородните, по-първите човеци и хората, за да бъдат изброени по родословие. И намерих книгата на родословието на ония, които възлязоха най-напред, намерих и писано в нея:

⁶ Ето хората на Вавилонската област, които възлязоха от плена на закараните, които вавилонският цар Навуходоносор бе преселил, и които се върнаха в Ерусалим и в Юда, всеки в града си,

⁷ които дойдоха със Зоровавела, Исуса, Неемия, Азария, Раамия, Наамания, Мардохея, Валасана, Мисиерета, Вагуя, Наума и Ваана. Числото на мъжете от Израилевите хора беше следното:

⁸ Фаросови потомци, две хиляди и сто и седемдесет и двама души.

⁹ Сефатиеви потомци, триста и седемдесет и двама души.

¹⁰ Арахови потомци, шестстотин и петдесет и двама души.

¹¹ Фаат-моавови потомци, от Исусовите и Иоавовите потомци, две хиляди и осемстотин и осемнадесет души.

¹² Еламови потомци, хиляда и двеста и петдесет и четири души.

¹³ Затуеви потомци, осемстотин и четиридесет и пет души.

¹⁴ Закхееви потомци, седемстотин и шестнадесет души.

¹⁵ Вануеви потомци, шестстотин и четиридесет и осем души.

¹⁶ Виваеви потомци, шестстотин и двадесет и осем души.

¹⁷ Азгадови потомци, две хиляди и триста и двадесет и двама души.

¹⁸ Адоникамови потомци, шестстотин и шестдесет и седем души.

¹⁹ Вагуеви потомци, две хиляди и шестстотин и седем души.

²⁰ Адинови потомци, шестстотин и петдесет и пет души.

²¹ Атирови потомци, от Езекия, деветдесет и осем души.

²² Асумови потомци, триста и двадесет и осем души.

²³ Висаеви потомци, триста и двадесет и четири души.

²⁴ Арифови потомци, сто и дванадесет души.

²⁵ Гаваонски мъже, деветдесет и пет души.

²⁶ Витлеемски и нетофатски мъже, сто и осемдесет и осем души.

²⁷ Анатотски мъже, сто и двадесет и осем души.

²⁸ Вет-асмаветски мъже, четиридесет и двама души.

²⁹ Мъже от Кириатиарим, от Хефира и от Вирот, седемстотин и четиридесет и трима души.

³⁰ Мъже от Рама и от Гава, шестстотин и двадесет и един човека.

³¹ Мъже от Михмас, сто и двадесет и двама души.

- 32 Мъже от Ветил и от Гай, сто и двадесет и трима души.
- 33 Мъже от другия Нево, петдесет и двама души.
- 34 Потомци на другия Елам, хиляда и двеста и петдесет и четири души.
- 35 Харимови потомци, триста и двадесет души.
- 36 Мъже от Ерихон, триста и четиридесет и пет души.
- 37 Мъже от Лод, от Адид и от Оно, седемстотин и двадесет и един човек.
- 38 Мъже от Сеная, три хиляди и деветстотин и тридесет души.
- 39 Свещениците: Едаеви потомци, от Исусовия дом, деветстотин и седемдесет и трима души.
- 40 Емирови потомци, хиляда и петдесет и двама души.
- 41 Пасхорови потомци, хиляда и четиридесет и седем души.
- 42 Харимови потомци, хиляда и седемнадесет души.
- 43 Левитите: Исусови потомци от Кадмиила, от Одавиевите потомци, седемдесет и четири души.
- 44 Певците: Асофови потомци, сто и четиридесет и осем души.
- 45 Вратарите: Селумови потомци, Атирови потомци, Талмонови потомци, Акувови потомци, Атитаеви потомци, Соваеви потомци, сто и тридесет и осем души.
- 46 Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфови потомци, Таваотови потомци,
- 47 Кирсови потомци, Сиаеви потомци, Фадонови потомци,
- 48 Леванаеви потомци, Агаваеви потомци, Салмаеви потомци,
- 49 Ананови потомци, Гедилови потомци, Гаарови потомци,
- 50 Реаеви потомци, Расинови потомци, Некодаеви потомци,
- 51 Газамови потомци, Озаеви потомци, Фасееви потомци,
- 52 Висаеви потомци, Меунимови потомци, Нафусесимови потомци,
- 53 Ваквукови потомци, Акуфаеви потомци, Арурови потомци,
- 54 Васалотови потомци, Меидаеви потомци, Арсаеви потомци,
- 55 Варкосови потомци, Сисарови потомци, Тамаеви потомци,
- 56 Насиеви потомци и Атифаеви потомци.
- 57 Потомци на Соломоновите слуги: Сотаетеви потомци, Соферетови потомци, Феридови потомци,
- 58 Яалаеви потомци, Дарконови потомци, Гедилови потомци,
- 59 Сефатиеви потомци, Атилови потомци, Фохеретови потомци от Севаим, Амонови потомци.
- 60 Всичките нетиними и потомците на Соломоновите слуги бяха триста и деветдесет и двама души.
- 61 А ето ония, които възлязоха от Тел-мелак, Тел-ариса, Херув, Адон и Емир, но не можеха да покажат бащините си домове, нито рода си, дали бяха от Израиля:
- 62 Делаеви потомци, Товиеви потомци, Некодаеви потомци, шестстотин и четиридесет и двама души.
- 63 И от свещениците: Аваеви потомци, Акосови потомци, потомци на Варзелая, който взе жена от дъщерите на галаадеца Варзелей и се нарече с тяхното име;
- 64 те потърсиха регистъра си между преброените по родословие, но не се намери; затова, те бидоха извадени от свещенството като скверни.
- 65 И управителят им заповяда да не ядат от пресветите неща докле не настане

свещеник с Урим и Тумим.

⁶⁶ Всичките купно събрани бяха четиридесет и две хиляди и триста и шестдесет души,

⁶⁷ освен слугите им и слугините им, които бяха седем хиляди и триста тридесет и седем души. Те имаха и двеста и четиридесет и пет певци и певици.

⁶⁸ Конете им бяха седемстотин и тридесет и шест; мъските им, двеста и четиридесет и пет;

⁶⁹ камилите им, четиристотин и тридесет и пет; а ослите им, шест хиляди и седемстотин и двадесет.

⁷⁰ А някои от началниците на бащините домове дадоха за делото: управителят внесе в съкровищницата хиляда драхми злато, петдесет легени и петстотин и тридесет свещенически одежди.

⁷¹ И някои от началниците на бащините домове внесоха в съкровищницата за делото двадесет хиляди драхми злато и две хиляди и двеста фунта сребро.

⁷² И внесеното от другите люде бе двадесет хиляди драхми злато, две хиляди фунта сребро, и шестдесет и седем свещенически одежди.

⁷³ Така свещениците, левитите, вратарите, певците, някои от людете, нетинимите и целият Израил се заселиха в градовете си; когато настъпи седмият месец, израилтяните бяха вече в градовете си.

ГЛАВА 8

Тогава всичките люде се събраха като един човек на площада, който бе пред портата на водата; и рекоха на книжника Ездра да донесе книгата на Моисеевия закон, който Господ бе заповядал на Израиля.

² И тъй, на първия ден, от седмия месец, свещеник Ездра донесе закона пред събранието от мъже и жени и от всички, които, слушайки, можеха да разбират.

³ И на площада, който бе пред портата на водата, той чете от него, от зори до пладне, пред мъжете и жените и ония, които можеха да разбират; и вниманието {Еврейски: Ушите.} на всичките люде беше в книгата на закона.

⁴ А книжникът Ездра стоеше на висока дървена платформа, която бяха направили за тая цел; и при него стояха Мататия, Сема, Анаия, Урия, Хелкия и Маасия отдясно му; а отляво му, Федаия, Мисаил, Мелхия, Асум, Асвадана, Захария и Месулам.

⁵ И Ездра разгъна книгата пред всичките люде (защото бе над всичките люде); и когато я разгъна, всичките люде станаха прави.

⁶ И Ездра благослови Господа великия Бог; и всичките люде отговориха: Амин, амин! като издигнаха ръцете си; и наведоха се та се поклониха Господу с лицата си до земята.

⁷ А Исус, Ваний, Серевия, Ямин, Акув, Саветай, Одия, Маасия, Келита, Азария, Иозавад, Анан, Фелаия и левитите тълкуваха закона на людете, като стояха людете на местата си.

⁸ Четоха ясно от книгата на Божия закон, и дадоха значението като им тълкуваха прочетеното.

⁹ И Неемия, който бе управител, и свещеник Ездра, книжникът, и левитите, които тълкуваха на людете, рекоха на всичките люде: Тоя ден е свет на Господа вашия Бог; не тъжете, нито плачете; (защото всичките люде плачеха като чуха думите на закона).

¹⁰ Тогава им рече: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко и пратете дялове на тия, които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото да се радвате, в Господа, е вашата сила.

¹¹ И левитите усмириха всичките люде, като казваха: Мълчете, защото денят е свет; и не тъжете.

¹² И така, всичките отидоха да ядат и да пият, да изпратят дялове, и да направят голямо увеселение, защото бяха разбрали думите, които им се известиха.

¹³ И на втория ден началниците на бащините домове на всичките люде, и свещениците и левитите, се събраха при книжника Ездра, за да се поучат с думите на закона.

¹⁴ И намериха писано в закона, че Господ бе заповядал чрез Моисея на израилтяните да живеят в колиби в празника на седмия месец,

¹⁵ и да обнародват и прогласяват това във всичките си градове, па и в Ерусалим, казвайки: Излезте в гората та донесете маслинени клони, клони от дива маслина, мирсинени клони, палмови клони, и клони от гъстолистни дървета, за да направите колиби според предписаното.

¹⁶ И тъй, людете излязоха та донесоха клони, и направиха се колиби, всеки по покрива на къщата си, в дворовете си, в дворовете на Божия дом, на площада при портата на водата и на площада при Ефремовата порта.

¹⁷ Цялото събрание от ония, които бяха се върнали от плена, направиха колиби и седнаха в колибите; защото от времето на Исуса, Навиевия син, до оня ден израилтяните не бяха правили така. И стана много голямо веселие.

¹⁸ При това, всеки ден, от първия ден до последния ден, четеше се от книгата на Божия закон. И пазеха празника седем дни; а на осмия ден имаше тържествено събрание според наредбата.

ГЛАВА 9

След това, на двадесет и четвъртия ден от същия месец, когато израилтяните бяха събрани с пост, облечени с вретища, и с пръст на себе си,

² Израилевият род отдели себе си от всичките чужденци; и застанаха та изповядаха своите грехове и беззаконията на бащите си.

³ През една четвърт от деня те ставаха на мястото си та четяха от книгата на закона на Господа своя Бог, и през друга четвърт се изповядваха и кланяха се на Господа своя Бог.

⁴ Тогава някои от левитите, - Исус, Ваний, Кадмиил, Севания, Вуний, Серевия, Ваний и Хананий, - застанаха на платформата та извикаха със силен глас към Господа своя Бог.

⁵ После левитите Исус, Кадмиил, Ваний, Асавния, Серевия, Одия, Севания и Петаия рекоха: Станете та благославяйте Господа вашия Бог от века и до века; и да благославят, Боже, Твоето славно име, което е възвишено по-горе от всяко благословение и хвала.

⁶ Ти си Господ, само Ти; Ти си направил небето, небето на небесата, и цялото им множество, земята и всичко що е на нея, моретата и всичко що е в тях, и Ти оживотворяваш всичко това; и на Тебе се кланят небесните войнства.

⁷ Ти си Господ Бог, Който си избрал Аврама, извел си го от Ур халдейски, и си му дал име Авраам;

⁸ и като си намерил сърцето му вярно пред Тебе, направил си с него завет, че ще дадеш земята на ханаанците, хетейците, аморейците, ферезейците, евусейците и гергесейците, - че ще я дадеш на потомството му; и изпълнил си думите Си, защото си праведен.

⁹ И Ти видя теглото на бащите ни в Египет, и чу вика им при Червеното море.

¹⁰ Ти показва знамения и чудеса над Фараона, над всичките му слуги, и над всичките люде на земята му, понеже Ти позна, че гордо постъпваха против тях; и Ти си придоби име, както е известно днес.

¹¹ Ти и раздели морето пред тях, та преминаха по сухо всред морето; а гонителите им Ти хвърли в дълбочините, като камък в силните води.

¹² При това денем Ти ги води с облачен стълб, а нощем с огнен стълб, за да им светиш по пътя, през който трябваше да минат.

¹³ Тоже Ти слезе на Синайската планина та говори с тях от небето, и им даде справедливи съдби и закони на истината, и добри повеления и заповеди;

¹⁴ и им направи позната светата Своя събота, и им даде заповеди, повеления и закони чрез слугата Си Моисея.

¹⁵ Ти им даде и хляб от небето, когато бяха гладни, и им извади вода из скала, когато бяха жадни; и заповяда им да влязат, за да завладеят земята, за която беше се клел, че ще им я дадеш.

¹⁶ Но те и бащите ни се възгордяха, закоравиха врата си и не послушаха Твоите заповеди;

¹⁷ те отказаха да послушат, и не си спомниха чудесата, които Ти извърши за тях; но закоравиха врата си, и в бунта си определиха началник, за да се върнат в робството си. Но понеже си Бог, Който обичаш да прощаваш, милостив и жалостив, дълготърпелив и многомилостив, Ти не ги остави.

¹⁸ Даже, когато си направиха леяно теле и рекоха: Ето твоят Бог, който те изведе из Египет, и извършиха предизвикателства,

¹⁹ Ти пак в голямото Си милосърдие не ги остави в пустинята; облачният стълб не престана да бъде над тях денем, за да ги води из пътя, нито огненият стълб нощем, за да им свети по пътя, през който трябваше да минат.

²⁰ И Ти им даде благия Си Дух, за да ги вразумява и не отне манната Си от устата им, и даде им вода, когато бяха жадни.

²¹ Даже Ти ги храни четиридесет години в пустинята, та нищо не им липсваше; дрехите им не овехтяха и нозете им не отекоха.

²² При това, Ти им даде царства и племена, които им раздели за дялове; и така завладяха земята на Сиона, и земята на есевонския цар, и земята на васанския цар Ог.

²³ И Ти умножи чадата им като небесните звезди, и заведе ги в земята, за която беше казал на бащите им да влязат в нея, за да я завладеят.

²⁴ И тъй, чадата им влязоха та завладяха земята; и Ти покори пред тях жителите на земята, ханаанците, и предаде ги в ръцете им с царете им и племената на земята, за да им сторят по волята си.

²⁵ И те превзеха укрепени градове и плодovitа земя; и притежаваха къщи пълни с всякакви блага, изкопани кладенци, лозя, маслини, и множество плодови дървета; така те ядоха и се наситиха, затлъстяха, и се насладиха с Твоята голяма благод.

²⁶ Но те не се покоряваха, подигаха се против Тебе, захвърляха Твоя закон зад гърбовете си, и избиваха Твоите пророци, които заявяваха против тях, за да ги

обърнат към Тебе, и извършиха големи предизвикателства.

27 Затова, Ти ги предаваше в ръката на притеснителите им, които ги притесняваха; а във време на притеснението им, като викаха към Тебе, Ти слушаше от небето, и според голямото Си милосърдие им даваше избавители, които ги избавяха от ръката на притеснителите им.

28 Но като се успокояваха, те пак вършеха зло пред Тебе; затова Ти ги оставяше в ръката на неприятелите им, които и ги завладяваха; но пак, когато се обръщаха та викаха към Тебе, Ти ги слушаше от небето, и много пъти ги избавяше според милосърдието Си.

29 Ти и заявяваше против тях, за да ги обърнеш към закона Си; но те се гордееха и не слушаха Твоите заповеди, но съгрешаваха против съдбите Ти (чрез които, ако ги изпълнява човек, ще живее), и обръщаха {Еврейски: Втвърдяваха плешката си.} към Тебе гърба си, и закоравяваха врата си та не слушаха.

30 Въпреки това, Ти много години ги търпеше и заявяваше против тях чрез Духа Си посредством пророците Си, но те не внимаваха; затова Ти ги предаде в ръката на племената на земите.

31 Обаче, поради голямото Твое милосърдие не ги довърши, нито ги остави; защото си Бог щедър и милостив.

32 Сега, прочее, Боже наш, велики, мощни и страшни Боже, Който пазиш завет и милост, да се не счита за малко пред Тебе цялото злострадание, което е постигнало нас, царете ни, първенците ни, свещениците ни, пророците ни, бащите ни и всичките Твои люде от времето на асирийските царе до днес.

33 Наистина Ти си справедлив във всичко, което ни е сполетяло; защото Ти си действувал вярно, а ние сме постъпвали нечестиво.

34 Още царете ни, първенците ни, свещениците ни и бащите ни не са опазили закона Ти, и не са внимавали в Твоите заповеди и заявления, с които си заявявал против тях.

35 Защото те през време на царството си, и при голямата благост, която Ти им показва, и в широката и плодовита земя, която Ти постави пред тях, не Ти служиха, нито се обърнаха от нечестивите си дела.

36 Ето, роби сме днес; и в земята, която Ти даде на бащите ни, за да ядат плода ѝ и благо то ѝ, ето, роби сме в нея.

37 Тя дава голямо изобилие на царете, които Ти си поставил над нас, поради греховете ни; и властвуват над телата ни и над добитъка ни според волята си; а ние сме в голямо притеснение.

38 Поради всичко това ние правим верен завет и го написваме; и първенците ни, свещениците ни го подпечатват.

ГЛАВА 10

А ония, които подпечатаха, бяха: управителят Неемия, Ахалиевият син и Седекия,

2 Сераия, Азария, Еремия,

3 Пасхор, Амария, Мелхия,

4 Хатус, Севания, Малух,

5 Харим, Меримот, Авдия,

6 Даниил, Ганатон, Варух,

- ⁷ Месулам, Авия, Миамин,
⁸ Маазия, Велгай и Семаия; те бяха свещеници.
⁹ Левити: Исус, Азаниевият син, Вануй от Инададовите потомци и Кадмиил;
¹⁰ и братята им Севания, Одия, Келита, Фелаия, Анан,
¹¹ Михей, Реов, Асавия,
¹² Закхур, Серевия, Севания,
¹³ Одия, Ваний и Венину.
¹⁴ Началници на людете: Фарос, Фаат-моав, Елам, Зату, Ваний,
¹⁵ Вуний, Азгад, Вивай,
¹⁶ Адония, Вагуй, Адин,
¹⁷ Атир, Езекия, Азур,
¹⁸ Одия, Асум, Висай,
¹⁹ Ариф, Анатот, Невай,
²⁰ Магфиас, Месулам, Изир,
²¹ Месизавеил, Садок, Ядуа,
²² Фелатия, Анан, Анаия,
²³ Осия, Анания, Асув,
²⁴ Алоис, Филея, Совив,
²⁵ Реум, Асавна, Маасия,
²⁶ Ахия, Анан, Ганан,
²⁷ Малух, Харим и Ваана.
²⁸ А останалите от людете, свещениците, левитите, вратарите, певците, нетинимите и всички, които бяха се отделили от племената на земята и се прилепили към Божия закон, жените им, синовете им и дъщерите им, всеки, който знаеше и разбираше,
²⁹ присъединиха се към братята си, големците си, и постъпиха в заклане и клетва да ходят по Божия закон, който бе даден чрез Божия слуга Моисей, и да пазят и вършат всичките заповеди на Иеова нашия Господ, съдбите Му и повеленията Му;
³⁰ и да не даваме дъщерите си на племената на земята, и да не вземаме техните дъщери за синовете си;
³¹ и ако племената от земята донесат стоки или каква да било храна за продан в съботен ден, да не купуваме от тях в събота или в свет ден; и да се отказваме от обработването на земята всяка седма година и от изискването на всеки дълг.
³² Наредихме си още да се задължим да даваме всяка година по една трета от сикъла за службата на дома на нашия Бог,
³³ за присътствените хлябове, за постоянния хлебен принос, за постоянното всеизгаряне, в съботите и на новолунията и на празниците, и за светите неща, за приносите за грех в умилоствение за Израеля, и за всичката работа на дома на нашия Бог.
³⁴ И ние - свещениците, левитите и людете - хвърлихме жребие помежду си за приноса на дървата, за да ги докарват в дома на нашия Бог, според бащините ни домове, в определени времена всяка година, за да горят върху олтара на Господа нашия Бог според предписаното в закона;
³⁵ и всяка година да донасяме в Господния дом първите плодове от земята си и първите плодове от рожбата на всяко дърво;

³⁶ и да довеждаме в дома на нашия Бог, на свещениците, които служат в дома на нашия Бог, първородните от синовете си и от добитъка си, според предписаното в закона, и първородните от говедата си и от стадата си;

³⁷ и да донасяме на свещениците, в стаите на дома на нашия Бог първите плодове от нашето тесто, и приносите си, и плодовете от всякакво дърво, тоже и виното и дървеното масло; и да внасяме на левитите десетъците от земята си, и левитите да вземат десетъците по всичките градове, гдето обработваме земята.

³⁸ И някой свещеник, Ааронов потомец, да бъде с левитите когато вземат десетъците; и левитите да донасят десетъка от десетъците в дома на нашия Бог, в стаите на съкровищницата.

³⁹ Защото израилтяните и левийците трябва да донасят приносите от житото, от виното и от дървеното масло в стаите, гдето са съдовете на светилището, и служащите свещеници, вратарите и певците. И няма да оставим дома на нашия Бог.

ГЛАВА 11

И първенците на людете се заселиха в Ерусалим; а останалите от людете хвърлиха жребие, за да доведат един от десет души да се засели в Ерусалим, в светия град, а деветте части от населението в другите градове.

² И людете благословиха всички ония човеци, които доброволно предложиха себе си да се заселят в Ерусалим.

³ А ето главните мъже от областта, които се заселиха в Ерусалим; (а в Юдовите градове се заселиха, всеки в притежанието си в градовете им, Израил, свещениците, левитите, нетинимите и потомците на Соломоновите слуги);

⁴ в Ерусалим се заселиха някои от юдейците и от вениаминците. От юдейците: Атаия син на Озия, син на Амария, син на Сафатия, син на Маалалеила, от Фаресовите потомци;

⁵ и Маасия син на Варуха, син на Холозея, син на Азаия, син на Адаия, син на Иоярива, син на Захария, син на Силония.

⁶ Всичките Фаресови потомци, които се заселиха в Ерусалим, бяха четиристотин и шестдесет и осем храбри мъже.

⁷ А вениаминците бяха следните: Салу син на Месулама, син на Иоада, син на Федаия, син на Колаия, син на Маасия, син на Итиила, син на Исаия;

⁸ и с тях Гавай и Салай; деветстотин и двадесет и осем души.

⁹ Иоил, Зехриевият син, беше надзирател над тях, а Юда Сенуиният син, беше втори над града.

¹⁰ От свещениците: Едаия, Иояривовият син, Яхин,

¹¹ Сераия син на Хелкия, син на Месулама, син на Садока, син на Мераиота, син на управителя на Божия дом Ахитов;

¹² и братята им, които вършеха работата на дома; осемстотин и двадесет и двама души; и Адаия син на Ероама, син на Фелалия, син на Амсия, син на Захария, син на Пасхора, син на Мелхия;

¹³ и братята му, началници на бащини домове; двеста и четиридесет и двама души; и Амасай син на Азарейла, син на Аазая, син на Месилемота, син на Емира;

¹⁴ и братята им, силни и храбри мъже, сто и двадесет и осем души; а Завдиил, син на Гедолим, бе надзирател над тях.

- 15** А от левитите: Семаия син на Асува, син на Азрикама, син на Асавия, син на Вуний;
- 16** и Саветаи и Иозавад, от левитските началници, бяха над външните работи на Божия дом.
- 17** И Матания син на Михея, син на Завдия, син на Асафа, който ръководеше славословието при молитвата, и Ваквукия, който беше вторият между братята си; и Авда, син на Самуя, син на Галала, син на Едутуна.
- 18** Всичките левити в светия град бяха двеста и осемдесет и четири души.
- 19** А вратарите: Акув, Талмон и братята им, които пазеха портите, бяха сто и седемдесет и двама души.
- 20** А останалите от Израила, свещениците и левитите, бяха по всичките Юдови градове, всеки в наследството си.
- 21** А нетинимите се заселиха в Офил; а Сиха и Гесфа бяха над нетинимите.
- 22** А надзирателят на левитите в Ерусалим бе Озий син на Вания, син на Асавия, син на Матания, син на Михея, от Асафовите потомци, певците, над работата на Божия дом.
- 23** Защото имаше царска заповед за тях, и определен дял за певците според нуждата на всеки ден.
- 24** А Петаия, син на Месизавеила, от потомците на Юдовия син Зара, беше помощник на царя във всичко що се касаеше до людете.
- 25** А колкото за селата с нивите им, някои от юдейците се заселиха в Кириат-арва и селата й, в Девон и селата му, и в Кавсеил и селата му,
- 26** и в Иисуя, Молада, Вет-фелет,
- 27** Асар-суал, Вирсавее и селата му,
- 28** в Сиклаг, Мекона и селата му,
- 29** в Ен-римон, Сарая, Ярмут,
- 30** Заноя, Одолам и селата им, в Лахис и полетата му, и в Азика и селата му. Така се заселиха от Вирсавее до Еномовата долина.
- 31** А вениаминците се заселиха от Гава нататък, в Михмас, Гаия, Ветил и селата му,
- 32** в Анатон, Ноб, Анания,
- 33** Асора, Рама, Гетаим,
- 34** Адид, Севоим, Невалат,
- 35** Лод, Оно и в долината на дърводелците.
- 36** А някои отреди от левитите се заселиха в Юда и във Вениамин.

ГЛАВА 12

Аето свещениците на левитите, които възлязоха със Зоровавела Салатииловия син и с Исуа: Сараия, Еремия, Ездра,

2 Амария, Малух, Хатус,

3 Сехания, Реум, Меримот,

4 Идо, Ганатон, Авия,

5 Миамин, Маадия, Велга,

6 Семаия, Иоярив, Едаия,

7 Салу, Амок, Хелкия и Едаия. Тия бяха началниците на свещениците и на братята

им в дните на Исуса.

⁸ А левитите: Исус, Вануй, Кадмиил, Серевия, Юда и Матания, който, заедно с братята си, бе над пеенето.

⁹ А Ваквукия и Уний, братята им, бяха срещу тях в стражите.

¹⁰ И Исус роди Иоакима, а Иоаким роди Елиасива, а Елиасив роди Иодая,

¹¹ а Иодай роди Ионатана, а Ионатан роди Ядуа.

¹² А в дните на Иоакима свещеници, които бяха и началници на бащини домове, бяха: началник на бащиния дом на Сераия, Мераия; на Еремия, Анания;

¹³ на Ездра, Месулам; на Амария, Иоанан;

¹⁴ на Мелиху, Ионатан; на Севания, Иосиф;

¹⁵ на Харима, Адна; на Мераиота, Хелкай;

¹⁶ на Идо, Захария; на Ганатона, Месулам;

¹⁷ на Авия, Зехрий; на Миниамина, от Моадия, Фелтай;

¹⁸ на Велга, Самуа; на Семаия, Ионатан;

¹⁹ на Иоярива, Матенай; на Едаия, Озий;

²⁰ на Салая, Калай; на Амока, Евер;

²¹ на Хелкия, Асавия; и на Едаия, Натанаил.

²² В дните на Елиасива, Иодая, Иоанана и Ядуа левитите бяха записани за началници на бащини домове; също и свещениците през царуването на персиеца Дарий.

²³ Левийците, които бяха началници на бащини домове, бяха записани в Книгата на летописите, дори до дните на Иоанана Елиасивовия син.

²⁴ А началниците на левитите бяха: Асавия, Серевия и Исус Кадмииловият син, с братята им срещу тях, назначени да хвалят и песнословят според заповедта на Божия човек Давида, отговорно едни срещу други {Еврейски: Стража срещу стража.}.

²⁵ Матания, Ваквукия, Авдия, Месулам, Талмон и Акув бяха вратари, и пазеха стражата на влагалниците при портите.

²⁶ Тях бяха в дните на Иоакима син на Исуса, син на Иоседека, и в дните на областния управител Неемия, и на свещеник Ездра книжникът.

²⁷ И при посвещаването на ерусалимската стена потърсиха левитите по всичките им места, за да ги доведат в Ерусалим да празнуват посвещението с веселие, със славословия и песни, с кимвали, псалтири и арфи.

²⁸ И тъй, дружните певци се събраха, както от ерусалимската околност, така и от нетофатските села.

²⁹ от Вет-галгал, и от селата на Гава и на Азмавет; защото певците си бяха съградили села около Ерусалим.

³⁰ И свещениците и левитите, като очистиха себе си, очистиха и людете, портите и стената.

³¹ Тогава изкачих Юдовите началници на стената, и определих две големи отделения хвалители; едното отиваше в шествие на дясно върху стената към портата на бунището;

³² и подир тях вървяха Осаия, и половината от Юдовите първенци

³³ и Азария, Ездра, Меулам,

³⁴ Юда, Вениамин, Семаия и Еремия,

³⁵ и някои от синовете на свещениците с тръби: Захария син на Ионатана, син на

Семаия, син на Матания, син на Михея, син на Закхура, син на Асафа,
³⁶ и братята му: Семаия, Азарейл Милалай, Гилалай, Маай, Натанаил, Юда и
Ананий, с музикалните инструменти на Божия човек Давида; и книжника Ездра им
беше на чело;
³⁷ и при портата на извора те се изкачиха направо пред себе си по стъпалата на
Давидовия град, гдето стената се възвишава над Давидовата къща, дори до портата
на водата към изток.
³⁸ А другото отделение хвалители вървеше в противоположна посока, и аз подир
тях, тоже и половината от людете, по стената, край кулата на пещите и по широката
стена,
³⁹ и над Ефремовата порта, и над старата порта, и над рибната порта, и край кулата
Ананейл, и край кулата Мея, до овчата порта, докле застанаха в портата на
стражата.
⁴⁰ Така двете отделения хвалители застанаха в Божия дом, и аз, и половината от
видните мъже с мене,
⁴¹ и свещениците Елиаким, Маасия, Миниамин, Михей, Елиоинай, Захария и Анания,
с тръби,
⁴² както и Маасия, Семаия, Елеазар, Озий, Иоанан, Малхия, Елам и Езер. И певците
запяха със силен глас, с Езраия за водител.
⁴³ И в същия ден принесох големи жертви и се развеселиха, защото Бог ги
развесели премного; още жените и децата се развеселиха; тъй че увеселението на
Ерусалим се разчу надалеч.
⁴⁴ Тоже в същия ден се определиха човеци над стаите за влагалищата, за
приносите, за първите плодове, и за десетъците, за да събират в тях от полетата на
градовете дяловете узаконени за свещениците и левитите; защото Юда се радваше
поради свещениците и левитите, които служеха.
⁴⁵ Защото те и певците и вратарите пазеха заръчаното от Бога си, и заръчаното за
очищението, според заповедта на Давида и сина му Соломона.
⁴⁶ Защото отдавна, в дните на Давида и на Асафа, имаше главни певци и пеения за
хвала и благодарение Богу.
⁴⁷ И в дните на Зоровавела и в дните на Неемия, целият Израил даваха
определените за всеки ден дялове на певците и на вратарите; те посвещаваха
даровете си на левитите, а левитите посвещаваха на Аароновите потомци.

ГЛАВА 13

В същия ден, като четяха Моисеевата книга и людете слушаха, намери се писано в
нея, че амонците и моавците не трябваше никога да влизат в Божието общество,
² защото не посрещнаха израилтяните с хляб и вода, а наеха против тях Валаама,
за да ги прокълне; обаче нашият Бог обърна проклятията в благословение.
³ И като чуа закона, отлъчиха от Израиля всичките чужденци смесени с него.
⁴ А въпреки това, свещеник Елиасив, който надзираваше стаите на дома на нашия
Бог, като беше сродник на Товия,
⁵ приготви за него голяма стая, гдето по-напред туряха хлебните приноси, ливана,
вещите и десетъците от житото, от виното и от дървеното масло, които бяха
определени за левитите, за певците и за вратарите, също и приносите за
свещениците.

⁶ Но когато ставало всичко това, аз не бях в Ерусалим; защото в тридесет и втората година на вавилонския цар Артаксеркс, отидох при царя. И подир известно време, като изпросих позволение от царя,

⁷ пак дойдох в Ерусалим, и научих се за злото, което Елиасив беше сторил относно Товия като приготвил за него стая в дворовете на Божия дом.

⁸ И стана ми много мъчно; за това, изхвърлих вън от стаята всичката покъщнина на Товия.

⁹ Тогава заповядах, та очистиха стаите, и пак внесох там вещите на Божия дом, хлебните приноси и ливана.

¹⁰ После забелязах, че дяловете на левитите не били им давани, така щото левитите и певците, които вършеха работата на служенето, бяха побягнали всеки в селото си.

¹¹ Тогава изобличих по-главните мъже, като рекох: Защо е оставен Божият дом? И събрах побягналите служители та ги поставих на мястото им.

¹² Тогава целият Юда донесе във влагалищата десетъка от житото, от виното и от дървеното масло.

¹³ И поставих за пазители на влагалищата свещеник Селемия и секретаря Садок и от левитите Федаия, и при тях Анана син на Закхура, син на Матания, защото се считаха за верни; и работата им бе да раздават на братята си.

¹⁴ Помни ме, Боже мой, за това, и не заличавай добрините, които сторих за дома на моя Бог и за наредбите Му.

¹⁵ През ония дни видях неколцина в Юда, че в събота тъпчеха грозде в лина, внасяха снопи и товареха на осли вино, грозде, смокини и всякакви товари, които докарваха в Ерусалим в съботен ден; и аз заявих против тях, когато така продаваха храна.

¹⁶ Също и тиряните, които живееха в града, донасяха риби и всякакви стоки та продаваха в събота на юдейците и в Ерусалим.

¹⁷ Тогава изобличих Юдовите благородни, като им рекох: Какво е това зло, което правите, като осквернявате съботния ден?

¹⁸ Не постъпиха ли така бащите ви, така щото нашият Бог докара всичко това зло на нас и на тоя град? А пък вие умножавате гняв върху Израиля като осквернявате съботата.

¹⁹ Затова, когато почна да мръкнува в ерусалимските порти преди съботата, заповядах да се затворят вратите, и заповядах да се не отварят до подир съботата; и поставих на портите неколцина от моите слуги, за да не се внася никакъв товар в съботен ден.

²⁰ Тогава един-два пъти търговците и продавачите на всякакви стоки пренощуваха вън от Ерусалим.

²¹ Аз, прочее, заявих против тях, като им рекох: Защо нощувате пред стената? Ако повторите, ще туря ръка на вас. От тогава не дойдоха вече в събота.

²² И заповядах на левитите да се очистват и да дохождат да вардят портите, за да освещават съботния ден. Помни ме, Боже мой, и за това, и смили се за мене според голямата Си милост.

²³ После, в ония дни видях юдеите, които бяха взели жени азотки, амонки и моавки,

²⁴ чиито деца говореха половин азотски, а не знаеха да говорят юдейски, но приказваха по езика на всеки от тия народи.

²⁵ И изобличих ги, проклех ги, бих неколцина от тях, оскубах им космите и заклех ги

в Бога, като казах: Да не давате дъщерите си на синовете им, и да не вземате от техните дъщери за синовете си или за себе си.

26 Не съгреши ли така израилевият цар Соломон? Ако и да не е имало между много народи цар подобен на него, който беше възлюбен от своя Бог, и когото Бог направи цар над целия Израил, но и него чужденките жени накараха да съгреши.

27 А ние да позволим ли на вас да вършите всичкото това голямо зло, да ставате престъпници против нашия Бог, като вземате чужденки жени?

28 И един от синовете на Иодая, син на първосвещеник Елиасива, беше зет на оронца Санавалат; затова го изпъдих от мене.

29 Спомни си за тях, Боже мой, защото са осквернили свещенството и завета на свещенството и левитите.

30 Така ги очистих от всичките чужденци, и определих отреди за свещениците и левитите, за всекиго работата му;

31 наредих и за приноса на дърва в определени времена, и за първите плодове. Помни ме, Боже мой, за добро.

For other languages please go to **www.wordproject.org**